CARTA DOMINICAL

289. Un Papa esperançador

18 de maig de 2025

Benvolgudes i benvolguts, el papa Lleó XIV conduirà l'Església catòlica, escampada arreu de la terra, en els pròxims temps! Aquesta és la notícia que el proppassat dijous dia 8, va sacsejar el món catòlic i tota la humanitat. De manera gairebé imprevisible, tal com s'escau en les coses que són de Déu, va ser elegit bisbe de Roma el cardenal Robert Francis Prevost, el primer papa provinent dels Estats Units, però amb tota una trajectòria pastoral al Perú.

Després de la mort del papa Francesc, calia que el Senyor suscités, per mitjà del seu Sant Esperit, un pastor que conduís el ramat de Jesucrist, el Pastor suprem. Calia un nou bisbe de Roma, seu que presideix en la caritat i mare de molts fills, i l'escollit per una amplíssima majoria ha estat el cardenal prefecte del Dicasteri per als bisbes. De l'orde de Sant Agustí, el papa Lleó XIV, enviat l'any 1988 al Perú, on ha estat prevere, professor de dret, de patrística i de moral, prior del seu orde i, finalment, bisbe. Aquest és el seu currículum personal, però n'hi ha un altre: home d'Evangeli viscut i del concili Vaticà II, home de pregària, lliure d'esperit, amic dels pobres, pare sol·lícit i acollidor, defensor de la justícia, home de diàleg amb les altres confessions, obert a totes les persones de bona voluntat, fraternal i misericordiós, cordial, serè i simpàtic.

Amb els seus gestos inicials, sembla que Lleó XIV, com ho va fer Francesc, impregnarà el seu pontificat d'un retorn a l'Evangeli, a la justícia social i a la pau, i tot plegat, no per a plaure els *media* o el món, sinó per a retornar a l'essencial, a l'espiritualitat, a la pregària.

Si en el segle XIX el Papa era dels catòlics, i en el segle XX en gran part ho va ser dels cristians principalment a partir del diàleg ecumènic, ara, en ple segle XXI, i sobretot després del papa Francesc, la seva responsabilitat abasta el món sencer. Per això, més que mai, el nou Papa haurà de refermar la fe de «la comunitat de germans estesa arreu del món» (1Pe 5,9).

En una època de crisi espiritual, de malestar econòmic i de forta polarització, que la més alta autoritat religiosa d'Occident sigui capaç d'avançar-se als polítics en senzillesa i austeritat esdevé formidable. El seu capteniment servirà de model i d'advertiment. Però no s'aturarà aquí. Ben segur que, en fidelitat al concili Vaticà II, continuarà la reforma de l'Església. D'aquí que ens cal pregar perquè el seu

testimoniatge ens estimuli a tots a mantenir viva la flama de la fe pels camins del primer anunci de Jesucrist i a viure en comunió en el si de la santa mare Església.

La nostra arxidiòcesi de Tarragona s'alegra i està de joia perquè el Senyor no ha deixat òrfena la seva Església. Saludem el sant pare Lleó XIV plens d'esperança en el seu guiatge pastoral i ens sentim en profunda comunió amb el nou bisbe de Roma. Que el Senyor el beneeixi amb l'abundor dels seus dons.

Ben vostre,

† Joan Planellas i Barnosell
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat